

JOSEP MARIA PUJOL GORNÉ | President CIS Àngel Olaran

“He tingut la grandíssima sort de poder treballar amb gent molt bona”

Josep Maria Pujol i Gorné (Mollerussa, 1941) és el president de la Fundació Privada del Centre d'Iniciatives Solidàries Àngel Olaran des del gener de 2015, després de la mort sobtada del seu germà Àngel. El CIS Àngel Olaran va ser fundat al maig del 2009 tenint per objecte col·laborar, prestar ajuda humanitària, social o educativa a Wukro, a la zona del Tigray, al nord d'Etiòpia, en col·laboració amb el missioner basc Àngel Olaran, qui és al capdavant de la St. Mary's Institution. Entre altres guardons, ha estat distingit amb la Creu de Sant Jordi de Catalunya (2009). isolidaries.org

Quina és la seua feina al capdavant del Centre?

Bàsicament, de continuïtat de la tasca engegada pel meu germà en col·laboració amb Àngel Olarán: d'ajuda humanitària als nens orfes i la col·laboració en una de les zones més castigades del continent africà, afectada per una sequera continuada, uns alts índexs de pobresa extrema i on hi ha moltes malalties com la sida o la tuberculosi.

La Fundació es va quedar òrfena de sobte, a Lleida.

Tristament, sí. Per això junt amb el Patronat, vam decidir continuar la feina. Jo ja m'havia retirat,

però al morir l'Àngel vaig reprendre-ho: li devem a ell, al Patronat i sobretot, als nens orfes de Wukro.

Quants socis té la Fundació?

Uns 600, la majoria de Lleida. Aquesta recaptació mensual que podem fer, sense intermediaris, la enviem a Etiòpia. I li dic amb orgull que des de la mort del meu germà ningú s'ha donat de baixa: al contrari, hem guanyat socis.

Tenen pensat un homenatge.

Sí. A l'octubre volem celebrar un acte per recordar la seua figura. Ens ho ha demanat molta gent, serà multitudinari. El mateix pare Olarán vindrà a Lleida.

El seu curriculum està ple de premis i guardons.

La vida a vegades et porta a fer coses gairebé sense possibilitat de negar-t'hi. Mentre vivia el meu germà portàvem l'empresa a mitges, i em van oferir poder fer tasques en el món de la cooperació, des de Lleida Solidària. Sóc simplement un home treballador que gaudeix amb la seva feina i la seva gent, agraït amb la vida per tot

el que li ha donat i totes les possibilitats que li ha posat al davant.

Els guardons són un incentiu?

Són d'agrair. Però la tasca l'hagués fet igual, perquè crec en el que fem i hem de continuar.

A l'octubre pensem fer un homenatge al meu germà Àngel i vindrà el pare Olarán